

ב-1705 בסוחאן (בגרמנית: *Zachan*) התיישבו היהודים הראשונים- משפחתו של יעקב סלומון שילמה עבור זכות ההתיישבות שלה. אולם ההתיישבות לא הייתה אינטנסיבית. בראשית המאה ה-19 התגוררו במקום 2-3 משפחות בלבד; ב-1812-18 בני אדם מתוך 660 כלל התושבים. בתקופה זו הקהילה הקטנה ארגנה לעצמה מקום קבורה. את בית העלמין הקימו על תל בחלקה המזרחי של העיר, ברחוב Arnswalderstraße (כיום רחוב לשנה), דרומית לבית שומר היער לשעבר.

עד למחצית המאה ה-19 הציבור היהודי של סוחאן גדל. לכמות שיא הגיע בשנות ה-60 של המאה ה-19 – 76 איש. באותה תקופה נבנה בית הכנסת. לאחר מכן חלה נסיגה מבחינה מספרית בשל הגירה לערים הגדולות וכן לחוץ-לארץ בשנות ה-20 של המאה ה-20. במקום התגוררו כבר רק 20 יהודים.

בית העלמין היהודי בסוחאן היה פעיל עד לשנות ה-30 של המאה ה-20. מניחים, שבתקופת קיומו נקברו קרוב ל-100 בני אדם. החל מימי מלחמת העולם השנייה הוא נהרס. מצבות נוספות נעלמו, השטח כוסה ביער ובצמחיית פרא. במחצית שנות ה-90 של המאה ה-20 בשטחו נמצאו עוד כמה עשרות קברים במצב רע. כעת רואים רק כמה מצבות וקטעים מחומות התיחום של כל קבר והודות לכך אפשר לשער היכן היו הגבולות ההיסטוריים של המקום.

ב-2019 בית העלמין נרשם במרשם האתרים לשימור בהחלט מס' A-1862 מה-9.12.19. כעת החלקה שעליה הוא מצוי שייכת למחלקת ייעור המדינה- מחלקת ייעור דובז'ני.